

המאמן אורי הילמן מסביר את הצלחת הפועל ראשון-לציון:

היינו בשלים לעליה וזכינו בה לאחר שהתחלנו להאמין ביכולתנו

מאת ברוך דגון

הסיפור, הלאומי של הפועל ראשון-לציון מתחיל, אמנם, לפני 26 שנים. אולם רק עתה ניתן להפוך בו דף חדש. למעשה, החלק הראשון של הסיפור, שנרשם לאחר קום המדינה, מהווה אפיונה חור לפת ונתנו עובדתי. שנשלף מן הארכיונים ונוער מן האבק, שבק בו במרוצת השנים. ראשון-לציון ומת"ת על, הספירה לאחור ומת"ת חילה לכתוב את ההיסטוריה החדשה שלה מתום המשחק נגד מכבי פ"ת, שהיקנה לה את כרטיס העליה לליגה הלאומית.

הצלחה הספונטנית במגרש וברחובות העיר, השמפניה — ש"נשפכה כמים עם היוודע התוצאות מפ"ת — המזיבות שנערכו ואלה שעדיין בדרך. הפנים הקורנות — אלה הם הביטויים החיצוניים של הבולמוס הלאומי. שפקד את העיר הוותיקה, טלטל ו"שיגע" אותה והכניסה ל"מחול" מטרף ימי סחר. אפשר לראות זאת בכל פינה: בבתי-הקפה, ברחובות, בתי-העסק ועמוק בחדרים פנימה. ראשון-לציון טרם התאוששה מה"הלם".

כדי להבין את ה"דיבוק" שאחז בעיר שלמה כדאי לציין ש"ראשון-לציון נשארה מבהינות רבות, מושבה, המסרבת להשלים עם הפירוק לכתף גדול, לפחית במנטא" ליות שלה. המרחק שבין הפועל ראשון-לציון לבין הליגה הלאומית נמדד, איפוא, בשנות אור. אין פלא, איפוא, שהשמחה היתה כנה ואמיתית. הכדורגל הפך את העיר כולה על-פיה והכריח אותה להתיי

ליף בבת אחת לבוש של מושבה בלבוש של עיר.

קור-רוח

בתוך ים השמחה היה גם מי ששמר כל העת על קור-רוח — המאמן אורי הילמן. האיש, שרשם את הפרק המזהיר בתולדות הק"שחקנים ובהנהלה את האמונה "שאפשר לעשות זאת", היה הראשון שהתפכח מן השמרון. "למעשה, חייבים לחכנן את העינה הבאה כבר עכשיו, עם השריקה לסיומה של העונה, המעמד מת"יב", הוא אמר לכל הסובבים אותו.

ואכן, ניתן כבר עתה לצאצא את הילמן, שובר את הראש"ב בעיות שינוי: אילו שחקני רכש כדאי לצרף לקבוצה (ובלעדיהם אי-אפשר, כמובן), איך לתכנן את תכנית האימונים, איזה אופי להק"נות לקבוצה. בתוך סבך הבעיות הטרומיות, שוכח הילמן, ל"עתים, גם את הבעיה האישית. הילמן מתלבט אם להמשיך, למשיך ב"עול". יש לו הצעות מקבוצות אחרות וגם ראשון-לציון רוצה בו בכל מחיר. יש, לפיכך, שיקולים של בעד ונגד, טפקות והיסוסים. אולם הילמן אין הדבר מפריע לעסוק, בינתיים, בענייני ראשון-לציון. מובן מאליו, "היה אשר יהיה — ראשון-לציון תהיה עובדי תמיד בית". הוא מדגיש.

אנטי גיבור

"הגיבור" החדש של העיר הוא, דווקא, טיפוס של אנטי-גיבור קלא

סי, שקט ומופנם, הוא שיקל כל מלה בכובד ראש, מקמץ במילים, מודה שאינו מורגל בראייתו וא"ל גם נבהל מהסתערות של כלי-התקשורת. בתוך הסיפור הכללי, הסיפור האישי של הילמן אף הוא ראוי לציון מיוחד. ככלית הכל, הילמן משמש מאמן הקבוצה במשך 6 שנים רצופות ("עם הפסקות קלות") ואין ספק, שזהו מאן לגמרי לא מקובל בכדורגל הישראלי. עד לפני 4 עונות בלבד עדיין הופיע כשחקן פעיל בקבוצה ושימש בפרק זמן של שנתיים מאמן-שחקן. חלק מחניכיו בהווה אף שיחק לצדו בעבר הלא-רחוק. רבים ממאיישי ההרכב הראשון היו חניכיו בקבוצות הנוער והנערים של האגודה. בסך-הכל קשור הילמן לראשון-לציון 19 שנים, נו, או מובן מדוע אני מתלבט. קשה לרוק את כל ה"שניט האלה מאחורי הגב ולהתייחל מחדש בקבוצה אחרת", הוא מסביר.

"פלירט" ממושך

איך אפשר להסביר את ה"פלירט" הממושך כמאמן עם ראשון-לציון? דומה שהילמן עצמו אין תשובה חד-משמעית. הוא מנסה לפטור אותנו בניטק של "יצא כך", אולם לנוכח העמידה שלנו על תשובה, יותר סבירה, נאות המאמן הצעיר (בן 34) לי זאת מ"קליפתו": "שנה רדפה שנה וכל פעם היה לקבוצה אתגר חדש. כשהתחלתי לאמן, עמדנו בפני סכנת נשירה לליגה ב"אחר-כך נלחמנו על עליה לאר"

אורי הילמן
אנטי-גיבור

ציה ובהמשך נאבקנו פעמיים על העליה לליגה הלאומית. לא היה לי לב לעזוב וגם נהייתי מעניין וממתח. קיבלתי יד חפשית לעשות, במישור המקצועי, על-פי הבנתי ולא הייתה לי, בעצם, שום טרונגיה. או מדוע לשנות ולהתייחל לי?"

כשבאים לנתח את שרשי ה"צ"לח הפועל ראשון-לציון, יש למאמן הצעיר, "מלת'קס" — אמונה, "אין לי ספק, שמבחינה ספורטיבית בית טהורה היינו בשלים לעליה, הקבוצה הסרה, עם זאת, לא רק נסיון, אלא — בעיקר — אמונה ביכולתה. זה איפיון לא רק את ההנהלה, אלא גם את השחקנים. תראה, במובנים רבים ראשון-לציון טרם חרגה מאווירת המושבה ו"המעבר לדפוסים מודרניים, היה איטי. ניתן לומר, שבכורח הנסי"בות נאלצה הקבוצה לנוע עם הורם ולהשתנות מבחינת האופי ביחד עם ההצלחות במגרש. אי אפשר היה לעשות זאת ללא מטי"בציה של השחקנים. זו הסיבה, שהעדפתי תמיד שחקני רכש, ה"מתגוררים בעיר. זו גם הסיבה, שעסקנו בפעילות חברתית ענפה לצד אימונים אינטנסיביים. עלינו על המטלול רק כשהאמנו שהלאו"מית מצניחה בהשיג יד", קובע הילמן.

"מראה הפחד"

הילמן עצמו היה מלכתחילה איפט מי, "בעונה הראשונה בליגה הארצית נחשבנו כיורדת פוטנציאלית, אולם הפרכנו את כל התחזית, וזו"ף ההכנה הלוקיה, פתחנו ב"רגל ימין" והשגנו תוצאות טוריות. הדבר נתן לי בטחון רב ואמונה ביכולת שלנו", הוא מספר. בעונה השניה חברו כל התנאים לטובת קבוצה — הגדלת הליגה הלאומית וההחלטה להעלות 4 קבוצות מהארצית, הכנה מצויינת ו"משחקי מבחן מוצלחים נגד קבוצות לאומיות ושינוי בניהול ובאווירה בקבוצה. באיזה שלב הבנת, שאתם מסתערים על כרטיס העליה? למאמן אין היסוסים: "כבר לאחר שניים-שלושה המתוורים הראשון גים?". הוא ממחר להסביר: "בוא נחזור לבעיית האמונה. בראשון-לציון היה חשש קבוע ממשחקי חוץ עד שהשחקנים קיבלו ממש פיקי-בריי כיים. מה קרה? ובכן, יצאנו ב"מחזור השני למגרש באשדוד, שאין לנו נסיון טוב עמו, וחזרנו עם נצחון 0:2. אחר-כך שיחקנו מצוייין בשכונת-התקת מול בני-יהודה ו"אף שנוצחנו 2:1, ראינו ש"השד" אינו נורא כלי-כך. בשלב זה כבר לא היה צורך בדירבון ובעידוד. ה"בטחון הדר מאליו לשחקנים. עובדה — בעונה זו שברנו את "מחסום הפחד" ממשחקי חוץ. ואת רוב הנקודות השגנו במגרשים זרים. דווקא בבית איבדנו נקודות רבות, הרבה בשל המגרש צר-הממדים המשטח הגרוע".

שיקול מוצדק

ראשון-לציון ויתרה מראש על ה

מאבק לזכיה בתואר והתרכזה ב"קרב על המקום הרביעי. המאמן העדיף, לנוכח המרוץ הצמוד ב"צמרת הטבלה, לשתף שחקנים מנ"סיס ונתן רק הנדמנות מועטה ל"צעירים. השיקול שלי הוכיח את עצמו, הוא טוען, על רקע הסגל המצומצם, היתה כל פגיעה בהרכב הראשון בבחינת מכה של ממש. כך, למשל, נאלץ הילמן לשקול היטב את שיתופם של שחקני מ"ת, שספגו כבר שלושה כרטיסים "צהובים", במשחקים לא קובעים והעדיף לשמור אותם למאבקים הגורליים. פרישתם של כמה שחקנים, עקב בעיות אישיות, במהלך העונה אילץ את המאמן לבצע שינויי תפקוד, שלפחות אחד מהם — העתקתו של יוסף שמריה מ"עמדת חלוץ לעמדת מגן — היתה מוצלחת במיוחד. נאלצתי להתייודד גם עם תופעה לא צפויה, דווקא במחזורים הקובעים. בעיי צימו של המאבק, כשהתבססנו ב"מקום הרביעי, חלו נסיגה מוראית לית וספורטיבית והרפיית מתח לא ברורות, מי היה מאמין, ש"דבר כזה יכול לקרות. בדקתי את עצמי, חיפשתי את השגיאות וה"צקויים — בשיטה, באימונים וב"טאקטיקה ולא מצאתי, כנראה, ש"שוב פעל גם גורם חוסר האמונה ואולי התחרגשות מעצם המעמד והיעדר נסיון. אין לי פשוט, הסי"בר אחר לכך, ההנהלה, שסייעה לי רבות בכל העונה, נחלצה גם הפעם לעזרה ובעזרת הרבה ש"חות ופעולות חברתיות חזרנו ל"עצמנו. זו היתה נקודת המשבר, שאילולי השכלנו להתגבר עליה, בוודאי שלא היינו זוכים בכרטיס העליה", מציין הילמן.

מה מצפה לראשון-לציון בעונה הבאה? הילמן מבקש להבהיר, חד וחלק: "לא עלינו כדי לערוך טיול קצר בליגה הלאומית". המטרה של הקבוצה תהיה, לפיכך, לתקוע יתד בליגה הראשונה, כיצד עושים זאת? נמלא את החוליות הרופות פות בהרכב בשחקנים מבחוץ. אנהי נו זקוקים לכמה שחקנים מנוסים, בעלי מסורת לאומית, שוק השח"קנים מצומצם, אמנם, אולם נראה לי, שנוכל להשיג את השחקנים, החסרים לנו. נצטרך גם להתארגן בצורה שיה ונחל את הקבוצה, כפי שעושות קבוצות ותיקות". ואחר-כך, מהם הסיכויים? איננו נופלים ממרבית הקבוצות בליגה הלאומית ועם היערכות נכונה ו"הכנה קפדנית, נוכל להצליח. נו, גם טיפת מול לא תזיק", משיב המאמן.

במקום הנכון

לפני סיום הראיון לוחש לנו הילמן סוד: "רצית לדעת מה היחוד של ראשון-לציון? תראה, אנחנו לא מחמיצים שום זכיה בפרס". פרס? נו, הילמן מתכוון להחלטות שונות של ההתאחדות לכדורגל, שהיו, מעין מתן פרס לכמה קבוצות צות". לדוגמא: העלאת 4 קבוצות בעת ובעונה אחת או הקמת הליגה הארצית, "כשהוקמה וזליגה הארצית, היינו במקום הנכון בזמן הנכון ועזבנו את ליגה א', כש"הוחלט על עליה, מרובעת" ל"לאומית, שוב, קפצנו על העגלה, אנחנו בנויים, כנראה, מחומרי של כמעט-אלופים אבל גם זה מספיק, כנראה", הוא מחייך.

אכן, מעניין — ראשון-לציון "קפצה" שתי ליגות בתוך שלוש שנים מבלי שזכתה ולו פעם אחת ב"אליפות!! היא, פשוט, עמדה תמיד במקום הנכון בתור, אבל למנהל-החשבונות אורי הילמן אין אפילו פנאי להתעסק בסוגיה זו. ככלור הנאי, צריך להעביר דף נוסף ב"ספור של ראשון-לציון ולהמשיך ולספר אותו בצבעים ורודים. המאמן ה"צעיר מאמין, שניתן לבצע זאת.